

Enheten för EU:s inre marknad

YTTRANDE

2025-02-06

Dnr 2024/01595-2

Klimat- och näringslivsdepartementet
103 33 Stockholm

Remiss av skrivelse med förslag på ett mer effektivt främjande av icke-publik laddinfrastruktur

(Ert dnr: KN2024/01420)

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och EU:s handelspolitik. Vårt uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

I den remitterade skrivelsen föreslår Naturvårdsverket regeländringar som bl.a. ska förbättra möjligheterna att ansöka om det så kallade ”Ladda bilen-stödet”. Förslagen syftar således till att fler ska kunna ta del av detta stöd och att utbyggnaden av laddinfrastruktur främjas. Naturvårdsverkets förslag syftar därmed till att underlätta för fler grupper att få stöd, t.ex. fastighetsägare med många fastigheter, fordon som används av hantverkare och transportföretag samt de som söker stöd för laddinfrastruktur vid gästparkeringar, t.ex. för besökande vid hotell, campingar eller andra utflyktsmål.

Kommerskollegium ser positivt på att skrivelsen beaktar de EU-rättsliga aspekterna på förslagen (främst i avsnitt 6.10) och vi har inte några invändningar mot den analysen. Dock betonar vi betydelsen av att de EU-rättsliga frågorna, inte minst avseende statsstöd, beaktas i den fortsatta beredningen av Naturvårdsverkets förslag. Avslutningsvis bedömer vi att de remitterade förslagen skulle kunna aktualisera EU:s anmälningsprocedur för varor och informationssamhällets tjänster, som Kommerskollegium administrerar.¹ Här följer ett något mer fördjupat och utvecklat resonemang kring detta.

Förslagen för främjande av icke-publik laddinfrastruktur kan vara anmälningspliktiga

Enligt 20 § 6 p. förordningen (1996:1515) med instruktion för Regeringskansliet ska Regeringskansliet anmäla förslag till författningar i enlighet med de procedurer som följer av Sveriges EU-medlemskap eller av andra internationella överenskommelser,

¹ Det avser EU-direktiv 2015/1535 (anmälningsdirektivet). Vi bedömer inte att förslagen, på nuvarande stadium, aktualiserar anmälningsskyldigheten enligt det s.k. tjänstedirektivet (2006/123).

bland annat enligt proceduren i anmälningsdirektivet för tekniska föreskrifter, (EU) 2015/1535².

Tekniska föreskrifter enligt anmälningsdirektivet är bland annat krav på varors egenskaper eller provning, begränsningar av varuansvändning, bestämmelser om återvinning av varor samt vissa förbudsbestämmelser.³

Tekniska föreskrifter som inte anmälts fast de borde ha gjort det, saknar rättsverkan och kan inte tillämpas mot enskilda.⁴ Tekniska föreskrifter som genomför EU-lagstiftning behöver inte anmälas, om inte ett utrymme till nationella lösningar har utnyttjats.⁵

Tekniska specifikationer eller andra krav som hänger samman med skattemässiga eller finansiella åtgärder som påverkar konsumtionen av produkterna genom att främja efterlevnaden av dessa tekniska specifikationer eller andra krav omfattas av anmälningsplikt.⁶

Det kan inledningsvis konstateras att stödet ges till ett gränssnitt där elfordon kan laddas och att vissa av ändringarna som nu föreslås knyts till utformningen av laddningspunkterna som icke-publika eller semi-publika, genom en tillagd definition av ”laddningspunkt för publik användning”. Därtill hänger stödet samman med bland annat krav på att laddningspunkterna och uttag och don (om sådana finns) utrustas i enlighet med teknisk specifikation som följer av europeisk standard och att laddningspunkter med en högsta effekt på 22 kW ska stödja smarta laddningsfunktioner, vilket utgör tekniska regler. Syftet med regleringen är enligt vår förståelse att påverka konsumtionen av produkterna genom att främja efterlevnaden av de tekniska kraven vilket gör att förslagen kan omfattas av anmälningsplikt. Ibland kan även ändringar av definitioner ge upphov till anmälningsplikt om det innebär att någon teknisk regels tillämpningsområde ändras.

Det bör understrykas att lagstiftningsförslag som innehåller ”skattemässiga eller finansiella åtgärder” i den mening som avses i direktiv (EU) 2015/1535 måste anmälas enligt detta direktiv, även om de aktuella åtgärderna även utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, då de också måste anmälas till kommissionen enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget, innan dessa åtgärder genomförs.

Om villkoren är ett strikt genomförande av EU-rätt behöver de inte anmälas enligt anmälningsdirektivet. Om villkoren innebär att ett nationellt utrymme till särreglering har nyttjats ska förslagen anmälas enligt anmälningsdirektivet. Kommerskollegium överlåter den bedömningen till Regeringskansliet men vi är vid behov behjälpliga för

² Som nämnts i fotnot 1; Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (anmälningsdirektivet).

³ Anmälningsdirektivet artikel 1.1 (c), (d) och (f).

⁴ EU-domstolens dom i mål C-95/14, *UNIC* (2015) p. 29.

⁵ EU-domstolens dom i mål C-443/98, *Unilever* (2000) p. 29.

⁶ Anmälningsdirektivet art. 1 (f) iii.

en vidare diskussion i detalj. Vid osäkerhet rekommenderar vi generellt att en anmälan görs.

Ärendet har avgjorts av enhetschefen Christofer Berg i närvaro av utredarna Ulrika Sanded och Ralph Eliasson, föredragande.

Christofer Berg

Ralph Eliasson